

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Emilie Štěpánkové a soudců JUDr. Věry Oravcové, Ph.D. a Mgr. Ivana Šindlera ve věci žalobce **Společenství vlastníků jednotek pro dům Kosmonautů 747/4 a Kosmonautů 747/6, Karlovy Vary – Rybáře**, IČ 75055821, se sídlem v Karlových Varech – Rybářích, Kosmonautů 717/4, zastoupeného JUDr. Pavlem Tomkem, advokátem v Karlových Varech, Polská 4, proti žalovanému **P. K.**, nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], **o zaplacení částky 37.233,-Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 1.2.2017, č.j. 17 C 113/2016 – 211,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 37.233,-Kč s příslušenstvím do 3 dnů od právní moci rozsudku a dále uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení 37.194,-Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku. Soud prvního stupně vyhověl žalobě, kterou se žalobce domáhal zaplacení neuhrazených služeb za užívání bytu za měsíce leden, březen a červenec 2015 v celkové výši 13.032,- Kč a nedoplatek vyúčtování předepsaných plateb za rok 2014 v částce 24.201,-Kč. O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně dle kritéria úspěchu ve věci zakotveného v ust. § 142 odst. 1 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku podal včasné odvolání žalovaný, který namítal, že soud prvního stupně rozhodl v nepřítomnosti žalovaného i přesto, že se žalovaný telefonicky omluvil pro náhlé zdravotní potíže, což následně doložil soudu prvního stupně lékařskou zprávou. V předvolání k jednání nebyl poučen o tom, že soud může rozhodnout v jeho nepřítomnosti, pokud se k jednání nedostaví. Tímto postupem soudu prvního stupně byla žalovanému odňata možnost jednat před soudem, hájit svá práva a navrhnout další důkazy. Bylo mu tudíž upřeno právo na spravedlivý proces. Dále ve svém odvolání polemizuje s názorem soudu prvního stupně o charakteru nároku na tzv. fond oprav a vytýká soudu i nedostatečné odůvodnění svých závěrů. Pokud jde o vyúčtování služeb za rok 2014, uvedl, že mu nebylo řádně doručeno a navíc není srozumitelné. Rovněž nesouhlasil s požadavkem žalobce na příslušenství žalované částky a rovněž tak ani s výrokem o nákladech řízení. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému řízení.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek podle § 212 o.s.ř. včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že prozatím nejsou dány podmínky pro jeho

potvrzení či změnu. Řízení před soudem prvního stupně totiž trpí vadou, která mohla mít vliv na nesprávné rozhodnutí ve věci samé ve smyslu § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. Odvolací soud proto postupoval podle § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř., k čemuž nemusel nařizovat jednání odvolacího soudu dle § 214 odst. 2 písm. d) o.s.ř.

Předně se odvolací soud zabýval tím, zda byla zachována všechna procesní práva účastníků řízení. V souzeném případě byla podána žaloba dne 28.8.2015 a první jednání ve věci bylo nařizováno na den 26.9.2016. Žalovaný byl při tomto jednání přítomen. Soud prvního stupně vymezil sporné a nesporné skutečnosti mezi účastníky a provedl řadu listinných důkazů. Účastníkům poskytl poučení dle § 118b odst. 1 o.s.ř. a dále podle § 119a o.s.ř. Jednání bylo odročeno na 3.10.2016 za účelem vyhlášení rozsudku. Z obsahu spisu je dále patrné, že toto jednání bylo odvoláno, neboť soud prvního stupně měl v úmyslu ještě žalobce vyzvat k doplnění označených důkazů ke tvrzeným skutečnostem a sice ohledně rozhodnutí o zvýšení plateb člena společenství od 1.8.2012. K tomu pak soud prvního stupně vydal dne 30.9.2016 usnesení č.j. 17 C 113/2016 – 141 a žalobce na tuto výzvu reagoval svým podáním ze dne 13.10.2016 včetně doplnění důkazů. Dále měl soud k dispozici vyjádření žalovaného k tomuto doplnění ze dne 25.10.2016. Následně byl žalobce znovu vyzván k doplnění tvrzení o shromáždění společenství vlastníků ze dne 10.5.2006, na což žalobce reagoval svým podáním ze dne 18.11.2016. Další doplnění důkazů si soud prvního stupně vyžádal po žalobci usnesením ze dne 29.11.2016, č.j. 17 C 113/2016 – 177. Žalobce tuto povinnost splnil a na jeho tvrzení a důkazní návrhy reagoval žalovaný k výzvě soudu dne 16.12.2016. Tato situace se opakovala dne 30.12.2016, kdy soud prvního stupně vyzval opětovně žalobce k doplnění tvrzení a označení důkazů ohledně uplatněného nároku, na což žalobce reagoval podáním ze dne 3.1.2017. Toto podání žalobce bylo doručeno žalovanému společně s předvoláním k jednání nařízeného na den 1.2.2017. K tomuto jednání byl žalovaný předvolán vzorem o.s.ř. č. 22 (předvolání účastníka k dalšímu jednání, má-li být při něm vyslechnut). V tomto předvolání byl žalovaný informován, že při jednání bude vyslechnut jako účastník řízení dle § 131 o.s.ř. a dále o tom, že nedostaví-li se a včas nepožádá bez důležitého důvodu o odročení, může mu být uložena pořádková pokuta do výše 50.000,-Kč, může být nařízeno předvedení k soudu a dále může být uloženo zaplatit ostatním účastníkům náhradu nákladů řízení, které jim vznikly v důsledku toho, že se nedostavil k jednání. Následně žalobce ještě doplnil spis o celou řadu listinných důkazů a žalovaný reagoval na tyto návrhy a důkazy žalobce vyjádřením ze dne 31.1.2017. Z obsahu spisu dále vyplývá, že byl pořízen úřední záznam (č.l. 206), v němž je zachycena telefonická omluva žalovaného z jednání, které bylo nařízeno na den 1.2.2017 v 8,15 hod. z důvodu střevních potíží (celou noc) s tím, že žalovaný jde k lékaři a neschopenku dodá soudu prvního stupně. Žalovaný uvedl svůj kontaktní telefon. Omluva byla zpracována dne 1.2.2017 v 10,12 hod. Z protokolu o jednání ze dne 1.2.2017 lze zjistit, že soud prvního stupně rozhodl o jednání v nepřítomnosti žalovaného, ačkoli byl žalovaný předvolán za účelem provedení jeho účastnického výslechu. Soud prvního stupně sdělil obsah všech podání, která účastníci v mezidobí od předchozího jednání učinili součástí spisu, a s ohledem na jejich obsah soud prvního stupně konstatoval, že pro neúčast žalovaného na jednání soudu nelze dovymezit jako sporné či nesporné další právně významné skutečnosti. Soud prvního stupně sám shrnul, které skutečnosti jsou mezi účastníky sporné, a provedl k důkazu listiny obsažené ve spise. Současně rozhodl o zamítnutí některých navržených důkazů, opětovně poskytl poučení dle § 118b odst. 1 o.s.ř. a dle § 119a o.s.ř., a to v důsledku předchozího nedostatečného poučení dle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. Po přednesu závěrečného návrhu žalobce bylo jednání v 10,10 hod. přerušeno za účelem vyhlášení rozsudku na tentýž den ve 13,45 hod. V mezidobí soud prvního stupně obdržel informaci o omluvě žalovaného, rozsudek byl vyhlášen ve 13,45 hod. Z podání žalovaného ze dne

3.2.2017 (č.l. 221) lze zjistit, že žalovaný se znovu omluvil za nepřítomnost u jednání dne 1.2.2017 z důvodu, že měl akutní zažívací potíže, které mu nedovolily se k jednání dostavit. Přiložil rovněž potvrzení praktického lékaře ze dne 2.1.2017, z něhož vyplývá, že pacient (žalovaný) má od 1.2.2017 akutní onemocnění trávicího traktu se stanovenou kontrolou a odběry dne 3.2.2017 a další kontrolou.

V daném případě je tedy rozhodující otázkou, zda soud prvního stupně mohl jednat a rozhodnout ve věci samé při jednání dne 1.2.2017 za situace, kdy v průběhu tohoto jednání měl informaci o tom, že žalovaný se z jednání omluvil pro akutní zdravotní problémy. Podle § 101 odst. 3 o.s.ř. nedostaví-li se řádně předvolaný účastník k jednání a nepožádal z důležitého důvodu o odložení, může soud věc projednat a rozhodnout v nepřítomnosti takového účastníka; vychází přitom z obsahu spisu a z provedených důkazů. V daném případě byly splněny podmínky pro to, aby soud prvního stupně jednání zahájil a pokračoval v něm, neboť v době zahájení jednání ani neměl informaci o tom, že by se žalovaný ze zdravotních důvodů nemohl jednání účastnit. Tato situace se však v průběhu jednání změnila, neboť ještě před vynesemím rozsudku soud prvního stupně informaci o akutním zdravotním stavu žalovaného měl k dispozici, neboť žalovaný se telefonicky z jednání omluvil. Za situace kdy žalovaný byl k jednání předvolán vzorem o.s.ř. č. 22, tedy za účelem provedení jeho výsledku, žalovaný logicky předpokládal, že soud prvního stupně v jeho nepřítomnosti jednat nebude, resp. nebude ve věci rozhodovat a žalovaný tak získá možnost nového jednání před soudem prvního stupně, kde bude mít prostor pro uplatnění své procesní obrany, resp. bude přítomen při provádění celé řady nových důkazů, které od posledního jednání byly ze strany žalobce do spisu založeny, a to na základě výzvy soudu. Je tedy logické, že s ohledem na obsah předvolání žalovaný nepředpokládal, že ve věci bude vynesena rozsudek. Dle názoru odvolacího soudu měl soud prvního stupně v takovém případě upustit od vynesení rozsudku ve věci samé, jednání odročit a umožnit tak žalovanému osobní přítomnost v závěrečné fázi dokazování tak, aby rovněž žalovanému mohlo být případně poskytnuto poučení o tom, že některé své sporné skutečnosti neprokázal (§ 118a odst. 1 a 3 o.s.ř.). V této souvislosti odvolací soud poukazuje na poněkud nepraktický postup soudu prvního stupně, který sice po ukončení prvního jednání poskytl přítomným účastníkům poučení, a to podle § 118b o.s.ř. a rovněž i podle § 119a o.s.ř., nikoliv však dle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. V tomto ohledu obrací odvolací soud pozornost k ustálené judikatuře Nejvyššího soudu ČR (např. rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo 4888/2014), podle kterého poučení podle § 118a o.s.ř. je svým obsahem adresnou výzvou účastníků k doplnění buď konkrétních tvrzení, nebo důkazů, jestliže by pro jejich neuvedení měl být ve sporu neúspěšný pro neunesení povinnosti tvrzení nebo povinnosti důkazní. Proto je v těchto případech nutné, aby z protokolu o jednání bylo jasné patrné, k čemu směřovala výzva účastníka podle § 118a o.s.ř. i s poučením o následcích nesplnění této výzvy a jakým způsobem účastník na tuto výzvu reagoval. Naproti tomu poučení podle § 118b o.s.ř. a podle § 119a odst. 1 o.s.ř. není adresnou výzvou účastníků k uvedení tvrzení nebo důkazů, které dosud v řízení uvedeny nejsou, ale pouze obecným prohlášením koncentrace řízení a neúplné apelace s informací o tom, kdy a za jakých podmínek koncentrace řízení a neúplná apelace nastoupí. Soud prvního stupně teprve po proběhlém prvním jednání žádal po žalobci, aby doplnil svá skutková tvrzení a označil důkazy k některým dosud sporným tvrzením, a to formou písemného usnesení. V této souvislosti nelze přehlédnout, že institut zakotvený v ust. § 118a o.s.ř. lze uplatnit pouze při jednání a v rozsahu, v němž je účastník vyzván k doplnění rozhodných skutečností a označení důkazů k těmto skutečnostem, řízení není zkoncentrováno. Pokud v důsledku poučení soudu prvního stupně provedeného mimo jednání došlo k doplnění spisu o řadu významných skutečností, k nimž byla označena celá řada důkazů, je třeba trvat na tom, aby tyto rozhodné skutečnosti a k nim označené důkazy

byly projednány v řádném jednání, a to za účasti obou stran. K tomu však v daném případě nedošlo pro omluvitelný důvod na straně žalovaného, který byl navíc následně doložen lékařskou zprávou. Odvolacímu soudu proto nezbylo než přihlédnout k námitce žalovaného, že postupem soudu prvního stupně mu byla odňata možnost jednat před soudem, a proto lze uzavřít, že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

V dalším řízení proto soud prvního stupně nařídí jednání, zopakuje dokazování v rozsahu, v němž bylo provedeno při jednání dne 1.2.2017 a umožní tak žalovanému na tyto důkazy reagovat. Vyžádá-li si nová procesní situace nové poučení podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. z důvodu, že některé právně významné skutečnosti nebudou dotvrzeny, resp. nebudou prokázány, poskytne toto poučení opětovně, a to zcela konkrétním způsobem, přičemž neopomene připojit poučení o následcích nesplnění této výzvy a ve věci znovu rozhodne. Toto poučení se týká obou stran sporu, neboť soud prvního stupně nemůže učinit závěr o tom, že některý z účastníků neunesl břemeno tvrzení či břemeno důkazní, aniž by byl patřičně poučen ve smyslu § 118a o.s.ř. V novém rozhodnutí se soud prvního stupně rovněž vypořádá s námitkami účastníků, zejména žalovaného, které uvedl v odvolání a neopomene rozhodnout rovněž o nákladech řízení před soudy obou stupňů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

V Plzni dne 23.06.2017

**JUDr. Emilie Štěpánková, v.r.
předsedkyně senátu**

Za správnost vyhotovení:
Dana Nápravníková